same, same but different...

VECKOBLADET

Utgivet av SFVBBiL

Utkommer fredagar 32:a årg. 2006 Fredag 22 september

Valrapport, Fagersta

VB kan inte låta bli att citera slutklämmen i Stig Henrikssons valrapport: Summa summarum; i alla tre valen får något parti mer än 50% - och det är tre olika partier. Det råder i sanning stor oordning under himlen och läget är – fläckvis – förträffligt!

Klostergårdens röst.

Några höghuskvarter i Klostergården var avgörande för att Demokratisk vänster skulle vinna ett mandat i fullmäktige.

Det är bra att Sven-Bertil Persson får det mandatet. Han bodde under många år i Klostergården och känner stämningarna. Tillsammans med kamrater som Bodil Hansson, Göte Bergström, Kent Nilsson och Kajsa Theander kämpade han mot den planerade ringleden som skulle ha blivit en barriär mellan Klostergården och Höjeådalen, mot utsläppen från ÅR och för bevarandet av öppenvårdscentralen i Sankt Lars.

Jag hade god tid att tänka på det och mycket annat medan jag stod och delade ut valsedlar till valdistrikten Helgeand 3, 4 och 5. Redan klockan åtta väntade otåliga grupper på att få rösta. Sedan följde en ström av väljare, okända, men väldigt ofta kända (gamla vårdare, hiphopkillar, 60-talare med grånad hästsvans, familjer, barnvagnar, somalier, vithåriga tanter och eritreaner) en ström som tidvis svällde till en fors och som inte avstannade förrän lokalerna stängde. Solen steg över kranarna i öster och gick sin gång över träden och höghusen i söder innan den försvann bakom skolhuset i väster. Kylig morgon, drivande moln på förmiddagen, sol och stillhet på eftermiddagen, vindbrus i solnedgången.

Sedan valvakan och det tunga historiska skiftet speglat i den flimrande tvn. Den långa väntan på besked. Och känslan av att vi gått en lång lång väg sedan februari då vi på förslag av Ulf fattade beslutet i den lilla gruppen hos Sven-Hugo och Monica och därefter pulsade hem i snön och mörkret för att börja samla in namn till vår registrering.

Ett mandat ändå! Inte så dumt! Drygt tolvhundra väljare. Nu har vi ansvaret att i samråd med dem föra deras talan i Lund – och i världen. Vi har våra rötter i det lilla och lokala i Lund och i Klostergården. Därifrån kommer kraften. Men våra tankar och visioner är gränslösa.

Gunnar Stensson

Eftervalsdebatt?

VB väljer att tolka bildens budskap ironiskt, om inte så blir svaret på rubrikens fråga ett nej och artikeln kunde avslutas här.

En eftervalsdebatt kan inriktas på många olika sätt men eftersom VB ser sig som en del av den politiska vänstern så håller vi oss på den kanten även om borgerlighetens väg mot en enpartiborgerlighet säkert är ett intressant tema.

Vad har då hänt på vänsterkanten? Vänsterns politiska utrymme har alltid varit bredvid det dominerande Socialdemokratiska arbetarpartiet. I början utgjordes gruppen av arbetare som ville gå längre och snabbare mot statligt ägande och planhushållning. Denna grupp kulminerade i efterkrigsvalet och har därefter sakta men säkert tynat bort.

Det som växte från 70-talet var en ny radikal gruppering som i mycket baserade sig på kulturella och internationella frågor. Internationell solidaritet, internationellt utvecklingsarbete och bistånd samt längtan efter ett öppnare samhälle att leva i. Inte bara kärnfamilj, inte bara lönearbete 8-5, inte bara passivt tv-tittande, inte bara den icke religiösa religionen utan ett mera meningsfullt liv var det som hägrade. Under denna period växte hela tiden också grupperingar som såg miljöfrågan som den viktigaste politiska frågan att radikalisera.

Den "kulturellt" och internationellt inspirerande vänstern kulminerade för 25 år sedan och har därefter blivit en allt mindre grupp. Skälen bakom detta är inte enkla, såväl rena modetrender som mer handfasta ting som globalisering spelar in. Den har sedan dess ersatts av grupper som sökt sig till vänstern av mer primära skäl. Nedmonteringen av välfärdsstaten har skapat en växande grupp som har svårt att klara sig i det nuvarande samhället. Miljöradikaliteten däremot växer sakta men säkert, inte utan bakslag men den längre trenden är växande. Kanske kan de nu aktuella filmerna om växthuseffektens konsekvenser öka denna takt, inte alls säkert men man kan hoppas.

Banderoll på cykelbron över Norra Ringen dagen efter valet.

Finns det slutsatser att dra ur detta om man nu tror åtminstone lite på ovanstående resonemang. En möjlig slutsats att dra är att de delar av vänstern som ser återuppprättandet och rentav en ökning av välfärden som den viktigaste frågan borde fråga sig om de inte verkar effektivast för dessa mål om de inifrån kan radikalisera s så att det partiet kan utgöra ett reellt alternativ med alternativa lösningar till alliansens politik i nästa val. Om man dessutom kan medverka till att s får en partiledare som är lite mer olik allianssledaren så är nog en hel del vunnet.

Den växande vänstergrupp, inte i partierna utan i väljarkåren, som ser miljöfrågorna som ödesfrågor måste fråga sig varför inte verka i det miljöparti som redan finns och driver dessa frågor inte utan framgång. Miljöpartiet var i början svårt för att förstå sig på för många vänsterinriktade. Skälet för detta var den starka bindningen för höger-vänster perspektivet som dominerat det politiska tänkandet sedan franska revolutionen. Om man omfattar insikten att växthuseffekten kommer att ödelägga jättelika delar av jorden så ter sig höger-vänster inte helt relevant. Inte ens för den marxistiskt välskolade tror jag. Dessutom har miljöpartiet en lång praktik som en del av vänstern numera, vilket kanske kan trösta vissa tvehågsna.

Efter lång tid som politiskt aktiv inom vänstern förefaller det mig möjligt och önskvärt med ett betydande perspektivskifte. Det är kanske inte vem som äger produktionsmedlen som är den viktigaste frågan. Det viktigaste är kanske hur dessa produktionsmedel ser ut och vilken omfattning de har som är viktigast. Ger dessa produktionsmedel oss en chans till långsiktig överlevnad är kanske frågan som måste ställas först. Självklart kan hela resonemanget här vridas genom att hävda att det bara är andra än dagen ägarförhållanden som gör det möjligt att ställa den viktiga frågan om överlevnad.

VB tycker att det finns frågor att debattera efter valet. Om det finns fler som tycker så och om man i så fall ser ett behov av VB i denna debatt skall vi nu ägna några veckor åt att forska i. Vi ber alltså att få återkomma om ett tag till frågan om vi är beredda att fortsätta producera tidningen. Vårt beslut i denna fråga kommer läsarna att få reda på både i pappers- webbform så det enda vi kan säga för dagen är att detta VB-nummer inte är det sista men kanske det är det näst sista pappernumret.

Göran Persson

V-framgångar i Öster

En genomgång valdistrikt för valdistrikt av vänsterpartiets kommunala röster i Lund ger en tämligen ensartad bild: förluster, förluster, förluster där sådana kan mätas, en del distrikt har gjorts om en förra valet. Värst är det i Östra Torn 1 (Djingis Khan med omnejd) med en tillbakagång från 22,7 procent 2002 till 10,1 procent nu.

Men två distrikt sticker ut: Dalby 1, som omfattar västra halvan av byn, och Sandby 4 med bland annat garnisonsorten Revinge. Där har partiet faktiskt ökat, inte mycket men dock. Kanske borde ledningen göra studiebesök på ort ställe för att om möjligt hitta det vinnande receptet.

Mannes bilder

I augusti avled bildkonstnären och bildläraren Lars-Erik Mann, 59 år. Kring 1980 bodde och arbetade han i Lund och medverkade då regelbundet i Veckobladet med teckningar. Vi har haft förmånen av flera goda tecknare som bistått oss genom åren, men Mannes var de mest suveräna och många av dem har återanvänts gång efter gång sen Manne flyttat från stan. Vi återkommer med ett urval i nästa nummer, men tjuvstartar på sidan 2.

V-valet i Skåne

Vänsterpartiets val resultat i Skåne var sämre än i hela landet även om det fanns ett par undantag.

Riksdagen

1998 fick v-Skåne ett genombrott i riksdagen och gick från noll till fyra mandat, ett i vardera av de fyra kretsarna. 2002 innebar en stor motgång för partiet eftersom var tredje väljare försvann men trots detta försvarade alla de fyra skånska mandaten, om än med skohorn: bara det i Malmö var fast, de andra tre var utjämningsmandat, och det i nordväst hängde på ett par röster.

När nu var tredje väljare försvann en gång till fick det konsekvenser. Mandatet i Malmö blev nu ett utjämningsdito och de andra tre försvann.

Nationellt tappade vänsterpartiet 2,5 procentenheter. I de skånska kretsarna var tappet i procentenheter något mindre, men röstandelarna i Skåne låg under riksgenomsnittet. Ser man på de relativa förlusten, i procent får man en annan bild. Tabellen visar hur stora de skånska förlusterna i procentenheter hade varit om de legat på den nationella siffran 33 procent:

	Nu	Om riksmedel
Malmö	2,1	2,2
Östra/norra	2,2	1,7
Södra (Lund)	2,0	1,7
Västra	2,2	1,6

I Malmö var alltså förlusten något mindre än i landet som helhet, i de tre andra kretsarna betydligt större.

Orsaken? Ett svar på den frågan kräver en djupare analys, men det hjälpte knappast att toppkandidaterna var oprövade kort utan större meriter, som ersatte ledamöter som i viss utsträckning gjort sej kända och respekterade.

Kommunerna

I förra valet erhöll vänsterpartiet sammanlagt 79 mandat i Skånes 33 kommuner. Nu förlorades 32 av dem vilket ungefär innebär en 40-procentig tillbakagång. I sju kommuner försvann representationen helt.

En av dem är Trelleborg, där det alltså inte hjälpte med en konsoliderad partiförening och en gedigen valkampanj. I kommunerna finns ju inga utjämningsmandat. När jag satt i distriktsstyrelsen för tjugo år sen ville vi göra något åt att partiet saknade både organisation och kommunal representation i Trelleborg, och jag for ner på ett studiebesök. En kommunal tjänsteman berättade då öppenhjärtigt att socialdemokraterna hade drivit igenom en uppdelning av staden i två valkretsar just i avsikt att hålla vänstern borta. Det lyckades då, och nu har effekten återkommit, även om jag inte är lika säker på att s välkomnar den nu.

Valkretseffekten torde också ha bidragit till det kraftiga raset i Helsingborg, från fyra till ett mandat. Peter Ahlbom (v) torde ursprungligen ha haft andra förhoppningar och förväntningar inför det här valet.

En enda kommun avviker och det är landskapets minsta, nämligen Perstorp. Där vann vänstern ett mandat och har nu tre. Kanske en liten tröst för Sven-Erik Sjöstrand som fick lämna riksdagen efter åtta år.

Kanske var det en personfaktor som slog igenom i Perstorp. På vänsterpartiets interna valupptaktsmöte i Lund menade America Vera-Zavala att partiet kanske inte borde ängslas så för att lyfta fram starka personligheter, och kanske rentav acceptera personval. Den rekommendationen har vänsterpartiet i Skåne inte tagit till sej än. Till skillnad mot i Fagersta där (förnyaren) Stig Henrikssons partiförening fick 58,4 procent.

Regionen

Tappet i Region Skåne var procentuellt lika stort som i kommunerna i och med att fyra av tio mandat gick förlorade. Sju partier är nu större än v i regionen: de sex andra riksdagspartierna plus Sverigedemokraterna.

Problemet att profilera sej i landstingspolitiken är omvittnat. Det vill säga att profilera sej positivt. Inte heller socialdemokraterna har fått credit för att Region Skånes affärer (nästan) är i god ordning. Vad många däremot upplever är att det är svårt att komma fram till sjukvården, och i den grenen visar ju undersökningar att Skåne är sämst i landet. Det missnöjet är lätt att exploatera för borgarna, trots att de knappast har någon lösning för egen del.

När det gäller resurser har vänsterpartiet aldrig haft så väl förspänt i landstinget/regionen: ett landstingsråd, tre politiska sekreterare, en kanslist och ett mycket frikostigt partistöd. Man får den bestämda känslan att de resurserna inte har utnyttjats optimalt.

Samma misstanke få anses befogad när det gäller Skåne som helhet. Distriktsstyrelsen och distriktsexpeditionen har rimligen ett ansvar för att det har gått ännu sämre för vänsterpartiet i Skåne än på andra håll i landet. Om det ansvaret kommer att utkrävas är emellertid en annan femma.

Gunnar Sandin

Valtipset

13 bidrag kom in till VB:s lilla tävling ”Gissa fullmäktigevalet i Lund”. Vi har redan korat en vinnare – men preliminärt, för själva valutgången är ju oklar. Närmast är det frågan om Sverigedemokraterna ska komma in fullmäktige, framför allt tack vare röster i de östra kommundelarna. Låt oss i sammanhanget påminna om vänsterns gamla krav att avskilja en särskild ”Romele kommun”. Just nu är emellertid gjort gjort, och därför få VB vänta med att meddela det definitiva utslaget.

Två bilder ur Mannes rika produktion

Dags för självrannsakan

Låt oss börja med glädjeämnet: att det gick illa för folkpartiet. De übersmarta grabbarna där hade varit värda ett ännu större nederlag, men man får ändå förklara sig nöjd. Vid en kommande strukturrationalisering på den borgerliga sidan är folkpartiet en given kandidat för uppstyckning.

Ett personval

I våras skrev vi här i VB att om valet handlade om politik skulle vänstersidan vinna, men om det blev en kamp mellan Reinfeldt och Persson så skulle Reinfeldt ta hem spelet. Det blev ett personval och då var det kört. Det är ofattbart att den socialdemokratiska valledningen lät det gå därhän. Det är på samma sätt skakande att s lät m ta hand om det fina ordet arbetslinjen som varit centralt i s-politiken och i stället meddelade att allt redan var ordnat till det bästa. Det är det inte. Om inte vänstern och arbetarrörelsen framträder i opposition mot rådande samhällsförhållanden är det lika bra att lägga ner verksamheten. Borgarna brukar ju tycka att det är löjligt att vi demonstrerar första maj och säga att vi demonstrerar mot oss själva. Men sanningen är ju att också när vi sitter i regeringsställning så är det ju andra samhällsklasser och makter som är starkare än oss. Så har det alltid varit, men globaliseringen och EU har ytterligare befäst detta. När valledningen låter Persson sitta i TV-rutan och ständigt upprepa hur bra det går för Sverige och att vi knappt har någon arbetslöshet så är det ett givet recept för förlust.

Det är inte ekonomin det gäller

Här finns också chansen att avliva det från Bill Clinton ärvda talesättet ”It’s the economy, stupid”. Den svenska ekonomin, mätt i räntor och kostnadsläge och förmögenheter och reallönehöjningar är lysande med europeiska mått mätt, men det räcker inte. Det finns saker som ligger djupare och som berör också känslomässigt. Den som kommer till en gammal industriort och ser de tomma industrilokalerna i Västervik eller Degerfors eller Bjuv inser att landet håller på att falla sönder i en välmående och stor medelklass kring storstadsregionerna (Vellinge, Täby!) och en svårdefinierad utanförgrupp som inte kan få jobb ens när konjunkturerna är på topp. Då är mer bidrag inte boten, däri har Reinfeldt rätt.

Vad moderaterna och alliansen har gjort är att ta efter det danska exemplet. År 2001 lurade Anders Fogh Rasmusson skjortan av den danska socialdemokratin genom att lägga sig tätt intill s och bara vara bättre, ha snyggare affischer, vara smartare och modernare. Grundmetoden var att inte utmana välfärdsstaten som grund för politiken, undvika prat om stora skattelättnader och inte gå till angrepp på LO och arbetsrätten. Detta undanröjde för tillräckligt många det mentala hinder som fanns för att rösta med Venstre i Danmark och moderaterna i Sverige. För tänk om de verkligen kunde fixa fram fler jobb, det kunde väl vara värt att prova?

Nu invänder säkert någon att parallellen med Danmark inte stämmer: där fanns ju också främlingshetsen med Dansk folkeparti. Nej, folkpartiet i Sverige har inte varit så grovt utan mer jobbat med undertexter, talat om ordning och disciplin och inte gått längre än till språktester och liknande. Men redan detta lönade sig stort i förra valet och moderaterna behöver inte säga sådant, det vet ju alla att de inte vill lägga fingrarna emellan. Men i detta val visar sig nu en exakt parallell till Danmark i och med Sverigedemokraternas framgångar. De är ännu så länge begränsade till Skåne och Västsverige. Jo det är här sådant brukar börja. Som av en händelse står det i måndagens tidningar om de tyska nationaldemokraternas framgångar i de nordtyska regionalvalen. Tänka sig, de fick sju procent av rösterna i Mecklenburg-Vorpommern! Men Sverigedemokraterna fick mer än tjugo procent av rösterna i Landskrona! Siffror i närheten av dessa noterades i en rad skånska kommuner – Kävlinge, Trelleborg etc.

Landskrona

Sverigedemokraternas framgångar är den stora oroande händelsen i detta val: Det finns valdistrikt i Landskrona där Sverigedemokraterna har 32 procent av rösterna! Åk till Landskrona och se de svenska flaggorna hänga från balkonger och i villaträdgårdar. Och läs reportagen om skottlossningar och gängbråk. Integrationspolitiken i Sverige måste upp till debatt. Ska vi ta emot stora grupper flyktingar och invandrare, och det tycker jag, så måste vi också vara beredda att satsa tid och pengar för deras anpassning till det svenska samhället genom att ordna arbete. Om vi inte gör något ställer vi dörren på vid gavel för främlingsfientliga krafter. Och avslöja moderaterna i Vellinge, Staffanstorp m.fl. orter! Sverigedemokraterna kan inte tigas ihjäl, de måste bemötas, de är uttryck för en folklig opinion som kommer att utnyttjas.

Det här var alltså inte ett val som vanns av alliansen utan ett som förlorades av arbetarrörelsen. Den socialdemokratiska partiledningen bär ett mycket tungt ansvar. Man berömmer sig av den ekonomiska saneringen på 1990-talet utan att ta ansvaret för dess konsekvenser och man fortsätter att köra på i samma ekonomistiska hjulspår. Göran Greider skriver i sin måndagsledare i Dala-Demokraten att det är en kameralpolitik som nu måste få ett slut. Att Göran Persson ensam, med sina fel och förtjänster får bära hundhuvudet är naturligt, men skulden ligger lika mycket på partiet och fackföreningsrörelsen. Det underläge man satt sig i vad gäller medier har varit oerhört tydligt under valrörelsen – de borgerliga medierna och där räknar jag in också radio och TV – har ensidigt gynnat alliansen, delvis därför att de representerat en nyhet. Forskare har redan trätt fram och dokumenterat detta i siffror. Ett annat problem har varit hur tomt det varit kring Göran Persson, i regeringen och i partiet. Det har saknats personer med egen politisk bas och eget mål i mun och så har GP fått stå för allting.

Vänsterns väg

Vänsterpartiet gick också tillbaka, ungefär som väntat. En hygglig valrörelse som det har sagts, och med skickliga insatser av Lars Ohly. Partiet behövs mer än någonsin, t.ex. för att slå vakt om en alliansfri utrikespolitik i en tid där Lars Leijonborg, mannen som ville skicka trupper till Irak och som vill att Sverige ska gå in i Nato, nämns som tänkbar utrikesminister.

Partiet behöver samlas och en del lokala småpåvar, t.ex. i Skåne, borde hållas på mattan. Man skulle också önska att den dominerande falang som så ihärdigt serverade underlaget för partisplittringen i Lund ägnade sig åt en stunds självkritik. En av landets vitalaste v-organisationer kördes i botten. Röstsplittringen i sig resulterade kanske i ett mandat mindre till vänsterkoalitionen i Lund men det är mindre viktigt. Det avgörande är en brist på samling och fokus som resulterat i passivitet och cynism. På riksplanet ska det bli intressant att se hur det kommer att gå framöver och kanske sitter inte heller Lars Ohly säker.

Nej, det här var inget bra val, men ibland kommer det ju något gott av sådant också.

Sten H.

Två valvakor

– Kan verkligen ingen öppna fönstret?

– Går inte, de är fastskruvade.

Det var trångt och varmt på vänsterpartiets valvaka i Lund och lokalen (H 43 på Bygatan) var nog inget lyckat val. Men hundra anmälda var ju en god uppslutning.

Inte bara rikstrend

– Fan, vad har vi egentligen för väljare? stönade en aktivist, halvt ironiskt men halvt på allvar. Och buade högt när tevekommentatorn redogjorde för analysen att Feministiskt initiativ tagit röster från vänsterpartiet. Inte åt kommentatorn utan åt Gudrun.

Stor och högljudd skadeglädje när det gick dåligt för folkpartiet. Tystnad när vallokalsundersökningen angav en tydlig borgerlig seger. Jubel när den inledande sammanräkningen talade om krympande borgerlig övervikt. Uppgivet sorl när det började gå åt andra hållet, ett sorl som steg och ofta dränkte teven. Nej, lokalen var inte bra.

– Det är rikstrenden som förklarar vår tillbakagång, inget annat, försäkrade Mats Olsson. Vår lokala politik är bra.

Jodå. Om man ser till kommunalpolitiken, där vänsterpartiet har varit både seriöst och kreativt och framgångsrikt. Men den lokala politiken har fler dimensioner än så. Och många väljare har säkert noterat vänsterpartiets splittring i Lund och majoritetens nytraditionalism. Ordförande Regander och annat har frenetiskt försökt mörka detta men själva existensen av demokratisk vänster har utgjort en effektiv bekräftelse.

En smula djärvt

Starkaste applåderna kom när valombudsmännen avtackades. En fantastisk valkampanj, vittnades det från flera håll, och Sydsvenskan citerade Katja Olofsson: ”Vi har gjort vår bästa valrörelse någonsin.”

Ett något djärvt uttalande av en 26-åring. Låt oss se på valrörelsen när hon var 18: Partiet hade en avlönad funktionär lokalt och Ung vänster en. Fler hushållsutskick kuverterades eftersom vi hjälpte omgivande partiföreningar. Valstugan var lika mycket bevakad, debatterna något fler. Tre fjärdedelar av hushållsutskicken delades ut för hand eftersom vi inte hade råd till mer. Drygt sexti gårdsspelningar genomfördes med blåsorkester och korta appeller av riksdagsledamöter och -kandidater. Jämför med nu: tre avlönade heltidare från partiet (två valombudsmän och en partiföreträdare) och två från ungdomsförbundet. Posten täckte alla hushållen. Nej, vi som varit med lite längre är inte fullt så imponerade.

Ingen organisation tjänar på att skapa sej en felaktig självbild.

DV

Demokratisk vänsters vaka var betydligt småskaligare, även om en del hade hunnit ge sej av när VB:s utsände kom dit. Ungdomar fanns på plats men medelåldern var ändå aktningsvärd. Avhoppade vänsterpartister, visst, men tydligt är att dv också aktiverat vänstersinnade som inte varit partianslutna på mycket länge eller inte alls.

Ett mandat. Glädjen var behärskad hos de flesta, med lite fler röster i östra valkretsen kunde det ju ha blivit två.

Gr

VECKOBLADET c/o Göran Persson, Uardavägen 85, 224 71 Lund. Tel 14 16 12. Utges av SFVBBiL. Bidrag insättes på pg 1 51 44 21-5.
Ansv utgivare: Göran Persson.
Hemsida: *veckobladet.info*. Manus sändes till ovanstående el. epost till *material@veckobladet.info*.
Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material.
Adressbyte: sänd epost till *pren@veckobladet.info* eller använd postens adressändringskort.

Till Veckobladets Webb-läsare

Följande artikel nådde VB efter att förra veckans webb-nummer publicerades, därav rubriken. VB ville inte tillmötesgå Mats Olssons begäran att den skulle skickas ut omedelbart med mail utan väljer att publicera den här. I artikeln refereras till och citeras ur en artikel från Claes Fleming (denna kom till VB ytterligare en dag senare), vi avstår därför från att publicera den senare. På grund av pappernumrets begränsade format återges den med mindre stil.
Red

Ulf Nymark uppträder märkligare och märkligare i denna valrörelse. I våras beskyllde han mig och vänsterpartiet för att ge "vilseledande uppgifter" om bostadsbyggandet i Lund, samtidigt som han var tvungen att efter viss påtryckning berömma den rödgröna politiken. Dessa "vilseledande uppgifter" handlade helt enkelt om att Ulf medvetet misstolkade "planera för att bygga 1 000 nya bostäder om året" till att gälla ett löfte om i genomsnitt 1 000 färdiga bostäder under hela mandatperioden, något som vi naturligtvis aldrig sagt. Man går inte från 200-300 till 1 000 på en eftermiddag. Denna misstolkning har ingen journalist, ingen borgerlig politiker och heller ingen annan människa vi stött på under valrörelsen gjort, endast Ulf Nymark. Men förra året påbörjades 997 lägenheter i Lund och i år ligger den senaste prognosen över 1 200. Över hälften av dessa är hyresrätter. Visst har vi rätt att vara lite kaxiga.

Jag frågade i våras i VB om Ulfs strategi inför valet skulle bli att kasta skit på den vänsterpartistiska kommunalpolitik som han tills för några månader sedan berömde, och som enligt andra medlemmar i DV "aldrig varit bättre". Ulf valde att inte svara då. Det är nu lätt att se varför.

Under september månad har Ulf gått ut med uttalanden mot det vänsterpartistiska förslaget att äntligen få ordning på färdtjänsten. Förslaget har tre delar:

- Låt de färdtjänstberättigade själva välja vem som ska köra.
- Inför kollektivtrafiktaxa i färdtjänsten.
- Utred specialfordon i egen regi och/eller genom Räddningstjänst Syd.

Förslaget har utarbetats av Claes Fleming och är en uppvisning i kreativ och solidarisk realpolitik i en kommunal församling. Det har blivit intresserat och mycket väl mottaget från alla håll – allmänhet, handikapporganisationer, massmedia och politiker – utom av Ulf Nymark. Hans invändning bygger på en reflexmässig och tendentiös sammanblandning med borgarnas förslag till så kallat kundvalssystem i hemtjänsten.

Jämförelsen haltar på alla punkter, och alla utom Nymark vet att vänsterpartiet har lett, och kommer att fortsätta leda, motståndet mot kundval och privatiseringar.

För det första innebär inte förslaget en privatisering, eftersom färdtjänsten redan idag utförs av privatägda taxibolag. Vårt förslag innebär, precis som idag, att kommunen utnyttjar en existerande bransch och marknad. Det enda alternativet hade varit att starta ett kommunalt taxibolag med egen beställningscentral, vilket tydligen är DV:s linje. Snacka om plakatpolitik!

För det andra har tekniska nämnden nu två gånger i rad misslyckats med sina stora upphandlingar av färdtjänst. Kvalitetsbrist är här bara förnamnet. Oddsen är starka för ett liknande fiasko hösten 2007 när avtalet med Samres äntligen löper ut. Det är dags att prova en annan lösning, som innebär att kommunen legitimerar utförare, som den färdtjänstberättigade kan välja mellan. Detta innebär inte en försvagad utan förstärkt demokratisk styrning. För Nymark menar väl inte att han och hans gamla nämnd, tekniska, har kunnat styra Samres?

För det tredje innebär förslaget inte att den färdtjänstberättigade knyter upp sig för ett visst bolag. Beställningen går ju till precis som när vi beställer taxi.

Detta är ett förslag som alla vinner på. Nymarks bevekelsegrunder är svåra att greppa. De kan faktiskt bara förstås om huvudsyftet är att uppfinna angreppspunkter på vänsterpartiet i stället för att diskutera politikens innehåll.

I senaste webb-numret av Veckobladet, som vi alltså inte kan besvara innan valet, går Ulf vidare med den fullständigt absurda anklagelsen att vänsterpartiet i Lund svängt och accepterar trafikplats Råby. Senast i onsdags lämnade jag in en reservation till kommunstyrelsen där jag ställer den nödvändiga upprustningen av vägen mellan Genarp och Esarp (två regionbussar kan inte mötas utan att den ene kör ner i diket) mot just detta huvudlösa projekt, som bara för Lunds kommun kostar över 100 miljoner kronor. Vi har vid flera tillfällen under året dessutom fått god massmedial uppmärksamhet för vårt envetna motstånd mot trafikplats Råby och Sydöstra vägen, så alla lundabor, utom möjligen Ulf Nymark, torde känna vänsterpartiets linje.

Ulf ägnar sig istället åt att lusläsa sin gamla nämnds protokoll, och detta på samma sätt som en viss proselyt läser bibeln. När Tekniska nämnden yttrade sig över detaljplanen förra månaden fanns redan ett avslagsyrkande från miljöpartiet. Detta ropade vänsterpartiet för när förslagen ställdes mot varandra. Ulf Nymark vet mycket väl att alla inte yrkar vid alla tillfällen i nämnderna. Inga reservationer, vare sig från v eller mp lämnades in vid detta tillfälle. Detta kan möjligen ses som en försummelse, men sådant inträffar titt som tätt, i nämnder och styrelser. Därtill är vänsterpartiets ståndpunkt i detta ärende mycket väl känd, kanske mer än något annat partis. Med detta underlag försöker Ulf Nymark få VB:s läsare att tro att vänsterpartiet vid detta sammanträde svängde och "ställde sig bakom" detaljplanen. Det kallar jag en ren och skär lögn - rätt i ansiktet på läsaren.

Sist om Lars Ohly. Naturskyddsföreningen gör förvisso nästan bara bra saker, men i våras högg de rejält i sten. Genom en enkel ordräkning av hur många gånger ordet "miljö" förekommit i partiledarnas tal drog man långtgående slutsatser angående partiernas miljöengagemang. Detta är en minst sagt tveksam metod. Med samma metod skulle man lätt kunna bevisa att Sverigedemokraterna är mest invandrarvänliga eftersom de oftast nämner ordet "invandrare" i sina tal. Men Ulf Nymark har uppenbarligen svalt metoden rakt av, till skillnad från Naturskyddsföreningen själv, som i efterhand framhållit att man framförallt bör granska innehållet i det som partierna och deras ledare säger.

Vi som hörde Lars Ohly på Stortorget i måndags vet att han som ett av fyra huvudteman tog upp just miljöpolitiken. Han talade länge, engagerat och kunnigt, speciellt om krafttag för vår planets största ödesfråga: att minska utsläppen av växthusgaser. Han pratade faktiskt mest och bäst om miljö av alla partiledare jag hört yttra sig hittills i valkampen.

Mats Olsson

Mot nya höjder?

Vi som länge har efterlyst visioner för Lunds del borde väl ha fått vårt lystmäte i lördags. Jag tänker naturligtvis på det tretti våningar höga kombinerade hotell och bostadshus som Arthur Buchardt och vår egen fastighetskung, glasmästar Paulsson, vill bygga uppe på Brunnshög.

Men det skulle inte vara Lund om det inte genast kom skeptiska och sura kommentarer.

Vi skrev för våra några månader sen i VB om de stolta planerna för Brunnshög. Vi såg det som ett i en lång rad av storslagna projekt för utbyggnad av Lund som ventilerats sen 1970-talet. Vi tyckte att ett par av de projekten var rimligare, bland annat för att de låg intill en befintlig järnväg. Framför allt tycker vi inte att stan ska spreta längre ut än nödvändigt. Den bör inte vara större än att man bekvämt kan cykla till jobbet, och den gränsen är vi redan farligt nära med det område som nu växer upp utanför Linero. Människor vill i allmänhet bo centralt och det finns en massa ytor att förtäta inom den befintliga stadskroppen om man har lite fantasi, och särskilt om man vågar ge sej på bilvägarna och deras skyddszoner.

Men nu är det alltså Brunnshög som är inne. Vi har också skrivit (kritiskt) om planerna på ett kommunalt parkeringshus intill Ericssons kontor. Och nu senast har ju Ericsson sagt att man överväger att flytta till Malmö om den lagenliga miljöprövningen ska gå sin gilla gång. Varpå kommunalrådet Prytz (s) beskäftigt har försäkrat att han ska tala med tjänstemännen på länsstyrelsen.

Att det skulle dyka upp förslag om höghus var bara att vänta. Och naturligtvis att skisserna skulle vara signerade Gert Wingårdh, en poparkitekt som har ritat såna skrapor lite varstans, dock utan att några såvitt vi vet har blivit byggda.

Att Lund skulle få "Skånes högsta hus" kittlar förstås fantasin. Och nog är det ett förslag värdigt "idéernas" stad att ta landformerna till hjälp för att bräcka Turning Torso. Läget uppe på åsryggen ger ju Lund 80 meter till skänks.

Men varför nöja sej med 80? Särskilt om nu även detta wingårdhska projekt spricker. Vänder vi blickarna österut har vi inom kommunens gränser Romeleklint, 175,5 meter över havet. Där skulle det räcka med ett ordinärt sexvåningshus. Gärna med en liten kaffeservering på toppen, där vi Lundabor kunde sitta och se ner på Torson.

Gr

V i Lunds fullmäktige

1946 fick vänsterpartiet (som då hette något annat) sitt första mandat i Lunds stadsfullmäktige. Det försvann fyra år senare. 1970 hade rösterna räckt till ett mandat – men det fanns ingen lista. Men sen 1973 har partiet varit lokalt representerat. Så här har mandatutvecklingen varit sen dess:

1973 4,	1976 6,	1979 9
1982 7,	1985 6,	1988 5
1991 5,	1994 5,	1998 6
2002 7,	2006 5	

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Göran Persson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander. Nästa redaktör Gunnar Sandin, 135899.

Manus sänds per e-post till *material @veckobladet.info*
Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokumentet i format enligt ovan som bilaga.
Vill du ha tidningen så skicka e-post till *pren@veckobladet.info*
Vid utebliven tidning kontakta Göran Persson.
Nästa nummer kommer den 27 oktober,
tills dess så finns nytt material på ***http://veckobladet.info***
varje fredag.